

Bruselj, 21. november 2016
(OR. en)

14663/16

Medinstitucionalna zadeva:
2016/0152 (COD)

MI 739
TELECOM 245
DIGIT 137
CONSOM 288
IND 250
COMPET 605
ENT 214
POSTES 20
JUSTCIV 305
PI 139
CODEC 1698

DOPIS

Pošiljatelj:	predsedstvo
Prejemnik:	Svet
Št. predh. dok.:	9611/16 MI 396 TELECOM 104 DIGIT 60 CONSOM 130 IND 116 COMPET 339 ENT 102 POSTES 3 JUSTCIV 155 PI 64 CODEC 772 IA 31
Zadeva:	Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o preprečevanju neupravičenega geografskega blokiranja in drugih oblik diskriminacije na podlagi državljanstva, prebivališča ali sedeža strank na notranjem trgu ter o spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2009/22/ES – splošni pristop

V prilogi vam pošiljamo kompromisno besedilo, ki bo predloženo Svetu za konkurenčnost na seji 28. novembra 2016.

Predlog

UREDBE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o preprečevanju geografskega blokiranja in drugih oblik diskriminacije na podlagi državljanstva, prebivališča ali sedeža strank na notranjem trgu ter o spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2009/22/ES

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

¹ UL C [...], [...], str. [...].

- (1) Da bi uresničili cilj zagotavljanja dobrega delovanja notranjega trga kot območja brez notranjih meja, na katerem je med drugim zagotovljen prost pretok blaga in storitev, zgolj opustitev državnih ovir, kot so storile države članice, ne zadošča. Tako opustitev lahko ogrozijo zasebne stranke s postavljanjem preprek, ki so neskladne s svoboščinami notranjega trga. Do tega pride, ko trgovci, ki delujejo v določeni državi članici, blokirajo ali omejijo dostop do svojih spletnih vmesnikov, kot so spletne strani in aplikacije, strankam iz drugih držav članic, ki želijo sodelovati v čezmejnih trgovinskih poslih (tako imenovano geografsko blokiranje). Do preprek pride tudi zaradi drugih ukrepov nekaterih trgovcev, ki za stranke iz drugih držav članic uporabljajo drugačne splošne pogoje za dostop do svojega blaga in storitev, tako na spletu kot zunaj njega. Včasih morda obstajajo objektivne utemeljitve za takšno različno obravnavo, v drugih primerih pa trgovci potrošnikom, ki želijo sodelovati v čezmejnih trgovinskih poslih, onemogočijo dostop do blaga ali storitev ali glede tega uporabijo drugačne pogoje, in sicer iz povsem gospodarskih razlogov.
- (2) Na ta način nekateri trgovci notranji trg umetno delijo po notranjih mejah ter ovirajo prost pretok blaga in storitev, s tem pa omejujejo pravice strank in jim preprečujejo, da bi izkoristile večjo izbiro in najboljše pogoje. Take diskriminatorne prakse pomenijo pomemben dejavnik, ki prispeva k temu, da je število čezmejnih trgovinskih poslov v Uniji dokaj nizko, vključno s sektorjem elektronskega poslovanja, kar preprečuje uresničitev polnega potenciala rasti, ki ga ima notranji trg. S pojasnitvijo okoliščin, v katerih tovrstnega različnega obravnavanja ni mogoče upravičiti, bi se morala povečati tudi jasnost in pravna gotovost za vse udeležence v čezmejnih poslih, zagotovljeno pa bi bilo tudi, da bi bilo mogoče pravila nediskriminacije učinkovito uporabljati in izvajati po vsem notranjem trgu.

- (3) V skladu s členom 20 Direktive 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta² morajo države članice zagotoviti, da ponudniki storitev s sedežem v Uniji prejemnikov storitev ne obravnavajo različno na podlagi njihovega državljanstva ali prebivališča. Ta določba pa v boju proti diskriminaciji ni popolnoma učinkovita in ni dovolj zmanjšala pravne negotovosti, zlasti zaradi možnosti utemeljevanja razlik v obravnavanju, ki jih dopušča, in zaradi težav pri njenem izvajanju v praksi, ki so povezane s tem. Poleg tega lahko do geografskega blokiranja in drugih oblik diskriminacije na podlagi državljanstva, kraja prebivališča ali kraja sedeža pride tudi zaradi ukrepov trgovcev s sedežem v tretjih državah, ki ne sodijo na področje uporabe Direktive.
- (4) Da bi zagotovili dobro delovanje notranjega trga, so torej potrebni ciljno usmerjeni ukrepi, določeni v tej uredbi, ki zagotavljajo jasen, enoten in učinkovit sklop pravil za določeno število izbranih primerov.
- (5) Ta uredba je namenjena preprečevanju diskriminacije strank, vključno z geografskim blokiranjem, na podlagi državljanstva, kraja prebivališča ali kraja sedeža pri čezmejnih trgovinskih poslih med trgovci in strankami, povezanih s prodajo blaga in opravljanjem storitev v Uniji. Njen namen je odpraviti posredno in neposredno diskriminacijo ter s tem zajeti tudi neupravičene razlike pri obravnavanju na podlagi drugih razlikovalnih meril, ki vodijo do enakega rezultata kot uporaba meril, neposredno povezanih z državljanstvom, krajem prebivališča ali krajem sedeža strank. Takšna drugačna merila se lahko uporabljajo zlasti na podlagi informacij, ki razkrivajo fizično lokacijo strank, kot denimo naslov IP, uporabljen pri dostopu do spletnega vmesnika, naslov za dostavo blaga, izbira jezika ali država članica, v kateri je bil izdan strankin plačilni instrument.

² Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (UL L 376, 27.12.2006, str. 36).

(5a) Pravice in obveznosti iz te uredbe se ne bi smele uporabljati v situacijah, ki so za posamezno državo članico v celoti notranje, tj. v situacijah, v katerih so vsi ustrezni elementi transakcije omejeni na eno samo državo članico, kar vključuje zlasti državljanstvo, kraj prebivališča ali kraj sedeža stranke ali trgovca, kraj izvršitve, plačilno sredstvo, uporabljeno pri transakciji ali ponudbi, in uporabo spletnega vmesnika.

- (6) Glede na to, da so bile nekatere regulativne in upravne ovire za trgovce v nekaterih storitvenih sektorjih po vsej Uniji odpravljene zaradi izvajanja Direktive 2006/123/ES, bi bilo treba zagotoviti skladnost te uredbe in Direktive 2006/123/ES, kar zadeva materialno področje uporabe. Zato bi se morale določbe te uredbe uporabljati med drugim za elektronsko opravljene storitve, ki niso avdiovizualne, vendar ob upoštevanju posebne izključitve iz člena 4 in ocene te izključitve, ki sledi v skladu s členom 9. Avdiovizualne storitve, vključno s storitvami, katerih **glavni namen** je zagotavljanje dostopa do prenosov športnih dogodkov in ki se opravljajo na podlagi izključnih ozemeljskih licenc, so izvzete iz področja uporabe te uredbe. Iz istega razloga bi bilo treba izvzeti tudi dostop do maloprodajnih finančnih storitev, vključno s plačilnimi storitvami, ne glede na določbe te uredbe o nediskriminaciji pri plačilih.

- (7) Do diskriminacije lahko pride tudi pri prevoznih storitvah, zlasti pri prodaji vozovnic za prevoz potnikov. Kar zadeva to področje, pa Uredba (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta³, Uredba (EU) št. 1177/2010 Evropskega parlamenta in Sveta⁴ in Uredba (EU) št. 181/2011 Evropskega parlamenta in Sveta⁵ že vsebujejo obsežne prepovedi diskriminacije, ki zajemajo vse diskriminatorne prakse, ki jih želi odpraviti ta uredba. Poleg tega naj bi bila s tem ciljem kmalu spremenjena Uredba (ES) št. 1371/2007 Evropskega parlamenta in Sveta⁶. Iz tega razloga in da bi zagotovili skladnost s področjem uporabe Direktive 2006/123/ES, bi morale prevozne storitve ostati zunaj področja uporabe te uredbe.

(7a) Ta uredba bi morala zajemati tudi prodajo storitev v paketu, tj. prodajo kombinacije dveh ali več različnih storitev ali pa kombinacijo prodaje blaga in opravljanja storitve ali storitev. Če takšen paket vključuje eno ali več storitev, ki same po sebi ne spadajo na področje uporabe te uredbe, bi – da bi ugotovili, ali takšen paket kot celota še naprej spada na področje uporabe te uredbe – bilo treba to določiti glede na glavni namen in cilj paketa. Če pa trgovci nimajo pravne pravice, da bi del takšnega paketa zagotovili zunaj specifičnega ozemlja, ne bi smeli biti zavezani, da takšen paket kot celoto zagotovijo čezmejno v državi članici stranke, če bi zaradi tega morali skleniti nove ali spremeniti obstoječe pogodbe s tretjimi stranmi. Hkrati bi trgovci morali zagotoviti tiste dele takšnega paketa, ki jih lahko čezmejno v državi članici, v kateri je stranka, zagotovijo brez dodatnih stroškov.

³ Uredba (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov v Skupnosti (UL L 293, 31.10.2008, str. 3).

⁴ Uredba (EU) št. 1177/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o pravicah potnikov med potovanjem po morju in celinskih plovnih poteh ter spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 (UL L 334, 17.12.2010, str. 1).

⁵ Uredba (EU) št. 181/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o pravicah potnikov v avtobusnem prevozu in spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 (UL L 55, 28.2.2011, str. 1).

⁶ Uredba (ES) št. 1371/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o pravicah in obveznostih potnikov v železniškem prometu (UL L 315, 3.12.2007, str. 14).

- (8) Ta uredba ne bi smela posegati v pravila, ki veljajo na področju obdavčitve, saj Pogodba o delovanju Evropske unije (PDEU) določa posebno podlago za ukrepe na ravni Unije, kar zadeva vprašanja obdavčitve.
- (9) V skladu z Uredbo (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta⁷ izbira prava, ki se uporablja za pogodbe med potrošnikom in podjetnikom, ki izvaja svoje poslovne ali poklicne dejavnosti v državi, v kateri ima potrošnik običajno prebivališče, ali na kakršen koli način usmerja take dejavnosti v to državo ali več držav, vključno s to državo, potrošnika ne sme prikrajšati za zaščito, ki mu jo zagotavljajo določbe, od katerih ni dovoljeno odstopanje z dogovorom, po pravu države, kjer ima potrošnik običajno prebivališče. V skladu z Uredbo (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta⁸ v zadevah v zvezi s pogodbami med potrošnikom in podjetnikom, ki opravlja gospodarsko ali poklicno dejavnost v državi članici, v kateri ima potrošnik stalno prebivališče, ali če na kakršen koli način usmerja to svojo dejavnost v to državo članico ali v več držav, vključno s to državo članico, lahko potrošnik začne postopek zoper drugo pogodbeno stranko pred sodišči države članice, v kateri ima potrošnik stalno prebivališče, in postopek zoper njega se lahko začne samo pred temi sodišči.

⁷ Uredba (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o pravu, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja (Rim I) (UL L 177, 4.7.2008, str. 6).

⁸ Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 351, 20.12.2012, str. 1).

- (10) Ta uredba ne bi smela [...] **posegati** v akte prava Unije o pravosodnem sodelovanju v civilnih zadevah, kar zlasti vključuje določbe o pravu, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja, in pristojnosti **sodišč**, kot je določeno v Uredbi (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta⁹ ter Uredbi (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁰ [...]. Zlasti se zgolj dejstvo, da trgovec ravna v skladu z določbami te uredbe, ne bi smelo razlagati tako, kot da svoje dejavnosti usmerja v državo članico potrošnika [...] **v smislu člena 6(1)(b) Uredbe (ES) št. 593/2008 in člena 17(1)(c) Uredbe (EU) 1215/2012. Zato za namene določitve prava in jurisdikcije, ki se uporabljata, zgolj dejstvo, da trgovec ne blokira ali omejuje dostopa strank iz druge države članice do svojega spletnega vmesnika ali ne uporablja različnih splošnih pogojev dostopa v situacijah, določenih v tej uredbi, ali ne uporablja različnih pogojev za plačilne transakcije v okviru plačilnih sredstev, ki jih sprejema, samo po sebi ne bi smelo pomeniti, da trgovec svoje dejavnosti preusmerja v državo članico potrošnika.**

⁹ Uredba (ES) št. 593/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o pravu, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja (Rim I) (UL L 177, 4.7.2008, str. 6).

¹⁰ Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL L 351, 20.12.2012, str. 1).

- (11) Diskriminatorne prakse, ki si jih ta uredba prizadeva odpraviti, se običajno izvajajo prek splošnih pogojev in drugih informacij, ki jih določi in uporablja trgovec ali se določijo in uporabljajo v njegovem imenu kot predpogoj za dostop do blaga ali storitev ter so dostopni splošni javnosti. Taki splošni pogoji dostopa med drugim vključujejo cene, plačilne pogoje in pogoje dostave. Trgovec jih lahko za splošno javnost objavi ali se objavijo v njegovem imenu z uporabo različnih sredstev, npr. v obliki informacij, objavljenih v oglasih, na spletiščih ali v predpogodbeni ali pogodbeni dokumentaciji. Taki pogoji veljajo v odsotnosti posamično dogovorjenega sporazuma, ki določa drugače in ga neposredno skleneta trgovec in stranka. Pogoji, o katerih se posebej dogovorijo trgovec in stranke, se za namene te uredbe ne bi smeli šteti za splošne pogoje dostopa.
- (12) **Potrošniki in podjetja, zlasti mikro, mala in srednja podjetja, so kot končni uporabniki pri nakupu blaga in storitev pod splošnimi pogoji dostopa pogosto v podobnem položaju. Zato** bi bilo treba tako potrošnike kot podjetja [...] **zaščititi** pred diskriminacijo iz razlogov, povezanih z njihovim državljanstvom, krajem prebivališča ali krajem sedeža, ko so v vlogi strank za namene te uredbe. Takšno varstvo pa ne bi smelo veljati tudi za stranke, ki kupujejo blago ali storitve za **poznejšo** nadaljnjo prodajo, **preoblikovanje, obdelavo ali oddajo**, saj bi vplivalo na široko uporabljane distribucijske sisteme med podjetji v okviru poslovanja med podjetji, **ki so pogosto rezultat dvostranskih pogajanj in neposredno povezani s komercialnimi strategijami nižje in višje v prodajni verigi**, kot sta selektivna in izključna distribucija, in ki proizvajalcem običajno omogočajo, da sami izberejo svoje trgovce na drobno ob upoštevanju pravil o konkurenci.

- (13) Vplivi diskriminatornega obravnavanja v zvezi s trgovinskimi posli, povezanimi s prodajo blaga ali opravljanjem storitev v Uniji, so za stranke in notranji trg enaki ne glede na to, ali ima trgovec sedež v državi članici ali tretji državi. Iz tega razloga in zato, da bi zagotovili, da za trgovce, ki si konkurirajo, v tem pogledu veljajo enake zahteve, bi se morali ukrepi, določeni v tej uredbi, uporabljati enako za vse trgovce, ki delujejo v Uniji.
- (14) Da bi povečali možnost strank za dostop do informacij, povezanih s prodajo blaga in opravljanjem storitev na notranjem trgu, ter povečali preglednost, tudi kar zadeva cene, trgovci ne bi smeli z uporabo tehnoloških sredstev ali na druge načine strankam preprečevati polnega in enakega dostopa do spletnih vmesnikov na podlagi njihovega državljanstva, kraja prebivališča ali kraja sedeža. Taka tehnološka sredstva lahko vključujejo zlasti kakršno koli tehnologijo, ki se uporablja za ugotavljanje fizične lokacije stranke, vključno z njenim sledenjem z uporabo naslova IP **ali** koordinatami, pridobljenimi z globalnim satelitskim navigacijskim sistemom [...]. Prepovedi diskriminacije v zvezi z dostopom do spletnih vmesnikov pa se ne sme razumeti, kot da trgovce zavezuje k sklepanju trgovinskih poslov s strankami.
- (15) Nekateri trgovci uporabljajo več različic svojega spletnega vmesnika, namenjenih strankam iz različnih držav članic. To mora sicer ostati možno, preusmerjanje stranke z ene različice spletnega vmesnika na drugo brez njenega izrecnega soglasja pa bi moralo biti prepovedano. **Trgovci ne bi smeli biti zavezani k temu, da od posamezne stranke vsakokrat, ko obišče isti spletni vmesnik, zahtevajo izrecno soglasje. Ko je izrecno soglasje stranke enkrat dano, bi ga bilo treba šteti za veljavnega pri vseh poznejših obiskih iste stranke na istem spletnem vmesniku.** Vse različice spletnega vmesnika bi morale biti stranki vedno enostavno dostopne.

- (16) V nekaterih primerih je blokiranje, omejevanje dostopa ali preusmeritev brez strankinega soglasja na drugo različico spletnega vmesnika iz razlogov, povezanih s strankinim državljanstvom, krajem prebivališča ali krajem sedeža, lahko potrebno zaradi zagotavljanja skladnosti s **specifično** pravno zahtevo prava Unije ali zakonov držav članic v skladu s pravom Unije, **ki veljajo za trgovca zaradi njegovega delovanja v navedeni državi članici**. Taki zakoni lahko omejujejo dostop strank do nekaterih izdelkov ali storitev, denimo s prepovedjo prikazovanja določenih vsebin v posameznih državah članicah. Trgovcem se ne sme preprečiti izpolnjevanja takih zahtev, zato morajo imeti možnost blokiranja, omejevanja dostopa ali preusmerjanja posameznih strank ali strank na določenih ozemljih na spletni vmesnik, če je to iz tega razloga potrebno. **Poleg tega uporaba te uredbe državam članicam ne bi smela preprečevati uveljavljanja njihovih temeljnih pravil in načel v zvezi s svobodo tiska in svobodo izražanja.**
- (17) V številnih določenih okoliščinah ni mogoče objektivno upravičiti nobene razlike pri obravnavanju strank z uporabo splošnih pogojev dostopa, vključno s popolno zavrnitvijo prodaje blaga ali opravljanja storitev, iz razlogov, povezanih s strankinim državljanstvom, krajem prebivališča ali krajem sedeža. V takih okoliščinah bi morala biti vsakršna diskriminacija prepovedana, stranke pa bi morale biti upravičene v skladu s pogoji, določenimi v tej uredbi, sklepati trgovinske posle pod enakimi pogoji kot lokalne stranke ter imeti poln in enak dostop do vseh vrst ponujenega blaga in storitev, ne glede na svoje državljanstvo, kraj prebivališča ali kraj sedeža. Trgovci bi morali torej po potrebi sprejeti ukrepe, da bi zagotovili skladnost z navedeno prepovedjo diskriminacije, če bi bil strankam tak poln in enak dostop sicer preprečen. [...]

(18) Prva taka okoliščina je, če trgovec prodaja blago in **je blago dostavljeno v državo članico, v katero trgovec dostavlja v skladu s splošnimi pogoji dostopa, ali pa se blago prevzame na kraju, o katerem sta se dogovorila trgovec in stranka, v državi članici, kjer trgovec takšno možnost ponuja v splošnih pogojih dostopa** [...]. V takih okoliščinah mora imeti stranka možnost kupiti blago pod povsem enakimi pogoji, vključno s ceno in pogoji dostave, kot podobne stranke, ki prebivajo v državi članici, **v kateri se blago dostavi ali v kateri se blago prevzame** [...]. To lahko pomeni, da bo morala tuja stranka blago prevzeti v tej ali drugi državi članici, kamor trgovec dostavlja. V tem primeru se ni treba niti registrirati za davek na dodano vrednost (DDV) v državi članici stranke niti poskrbeti za čezmejno dostavo blaga.

(19) Za drugo vrsto okoliščin gre, če trgovec opravlja elektronsko opravljene storitve razen storitev, katerih glavna značilnost je zagotavljanje dostopa do del, zaščiteneh z avtorskimi pravicami, ali drugih zaščiteneh vsebin [...] **ali** njihove uporabe, na primer storitev v oblaku, storitev skladiščenja podatkov, spletnega gostovanja in zagotavljanja požarnih zidov, **oziroma prodaja del, zaščiteneh z avtorskimi pravicami, in drugih zaščiteneh vsebin v nematerialni obliki, kot so e-knjige ali spletna glasba**. V tem primeru fizična dostava ni potrebna, saj se storitve opravijo elektronsko. Trgovec lahko DDV prijavi in plača na poenostavljen način v skladu s pravili o minimalnem sistemu „vse na enem mestu“ (MOSS) za DDV v skladu z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 282/2011¹¹.

¹¹ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 77, 23.3.2011, str. 1).

- (20) Če trgovec zagotavlja storitve, stranka pa jih prejme [...] **na fizični lokaciji, kot so prostori trgovca ali druga posebna lokacija, kjer trgovec ponuja opravljanje svojih storitev, [...] na ozemlju države članice, v kateri trgovec deluje, uporaba drugačnih splošnih pogojev dostopa iz razlogov, povezanih z državljanstvom, krajem prebivališča ali krajem sedeža stranke, tudi v teh okoliščinah ne bi smela biti upravičena.** [...] Navedene okoliščine zadevajo opravljanje storitev, **drugačnih od elektronsko opravljenih storitev,** kot so hotelska nastanitve, športne prireditve, najem avtomobilov in vstopnice za glasbene festivale ali zabavišča. V takih primerih se trgovcu ni treba registrirati za DDV v drugi državi članici ali poskrbeti za čezmejno dostavo blaga.
- (21) V vseh navedenih okoliščinah na podlagi določb o pravu, ki se uporablja za pogodbeno obligacijska razmerja, in pristojnosti iz uredb (ES) št. 593/2008 in (EU) št. 1215/2012, v primeru, da trgovec svojih dejavnosti ne opravlja v državi članici potrošnika ali jih ne usmerja tja, ali v primeru, da stranka ni potrošnik, skladnost s to uredbo ne pomeni nobenih dodatnih stroškov za trgovca v zvezi s pristojnostjo ali razlikami v pravu, ki se uporablja. V nasprotju s tem pa v primeru, da trgovec svoje dejavnosti opravlja v državi članici potrošnika ali jih usmerja tja, s tem kaže, da namerava vzpostaviti trgovinske odnose s potrošniki iz te države članice in je zmožen upoštevati morebitne dodatne stroške.

(21a) Prepovedi diskriminacije strank, ki velja za navedene situacije v skladu s to uredbo, ne bi smeli razumeti, kot da trgovcem preprečuje, da bi blago ali storitve ponujali v različnih državah članicah ali določenim skupinam strank s ciljno prilagojenimi ponudbami in pod različnimi pogoji, vključno z vzpostavitvijo spletnih vmesnikov za posamezne države, v kolikor trgovci svoje stranke obravnavajo nediskriminatorno ne glede na njihovo državljanstvo, kraj prebivališča ali kraj sedeža, če stranka želi izkoristiti takšne ponudbe in pogoje. Prav tako te prepovedi ne bi smeli razumeti, kot da omejuje svobodo trgovcev, da nediskriminatorno ponudijo različne pogoje, vključno z različnimi cenami, na različnih prodajnih mestih, kot so trgovine ali spletne strani, ali da posamezne ponudbe dajo na voljo le na določenem ozemlju v državi članici.

(21b) Poleg tega te prepovedi ne bi smeli razumeti, kot da vpliva na uporabo kakršne koli ozemeljske ali druge omejitve glede poprodajne pomoči strankam ali poprodajnih storitev, ki jih trgovec ponuja stranki. Prav tako je ne bi smeli razumeti, kot da vsebuje obveznost kritja morebitnih dodatnih stroškov poštnine ali prevoza zunaj pogodbeno dogovorjenega kraja dostave, kjer je potrošnik prevzel blago, kjer mora trgovec v skladu z Direktivo 1999/44/ES brezplačno zagotoviti popravilo ali zamenjavo poškodovanega blaga ali kjer mora trgovec prevzeti stroške vračila takšnega blaga, kadar potrošnik uveljavlja svojo pravico do odstopa od pogodbe v skladu z Direktivo 2011/83/EU. Te uredbe torej ne bi smeli razumeti, kot da določa obveznost, da se blago dostavlja čezmejno v drugo državo članico, kjer trgovec sicer svojim strankam ne bi ponudil možnosti takšne dostave, oziroma obveznost, da vrnjeno blago prevzame v drugi državi članici ali krije dodatne stroške v zvezi s tem, če za trgovca sicer ne bi veljala takšna obveznost.

- (22) Trgovcem, za katere velja posebna ureditev iz poglavja 1 naslova XII Direktive Sveta 2006/112/ES, ni treba plačati DDV **v državi članici, kjer imajo sedež**. Za te trgovce bi pri opravljanju elektronsko opravljenih storitev prepoved uporabe drugačnih splošnih pogojev za dostop iz razlogov, povezanih z državljanstvom, krajem prebivališča ali krajem sedeža, pomenila, da se morajo registrirati za namene obračunavanja DDV drugih držav članic, in bi lahko povzročila dodatne stroške, kar bi glede na velikost in značilnosti zadevnih trgovcev pomenilo nesorazmerno obremenitev. Zato bi bilo treba te trgovce za čas veljavnosti te ureditve izvzeti iz navedene prepovedi.
- (23) V vseh teh vrstah okoliščin bi bila lahko trgovcem v nekaterih primerih preprečena prodaja storitev določenim strankam ali strankam na določenih ozemljih iz razlogov, povezanih z državljanstvom, krajem prebivališča ali krajem sedeža stranke, in sicer zaradi določene prepovedi ali zahteve, določene v pravu Unije ali v zakonih držav članic v skladu s pravom Unije. Zakoni držav članic lahko od trgovcev v skladu s pravom Unije zahtevajo tudi upoštevanje določenih pravil o določanju cen knjig. Trgovcem ne bi smeli preprečiti, da ravnajo v skladu s takimi zakoni, kolikor je to potrebno.

(24) V skladu s pravom Unije lahko trgovci načeloma sami odločajo, katera plačilna sredstva bodo sprejeli [...]. **Trgovci na drobno, ki sprejemajo kartični plačilni instrument določene blagovne znamke in kategorije, v skladu s pravili iz Uredbe (EU) 2015/751 in Direktive (EU) 2015/2366 niso zavezani k temu, da sprejmejo kartične plačilne instrumente iste kategorije, vendar drugačne blagovne znamke. Prav tako za trgovce na drobno, ki sprejemajo debetno kartico določene blagovne znamke, ne velja obveznost, da sprejmejo kreditno kartico te blagovne znamke ali da pri sprejemanju potrošniških kreditnih kartic določene blagovne znamke sprejemajo tudi komercialne kreditne kartice iste znamke. Poleg tega trgovec, ki sprejema kreditna plačila ali direktne obremenitve, ni v ničemer zavezan k temu, da sprejme plačilo, če to zahteva sklenitev nove ali spremenjene pogodbe s ponudnikom plačilnih storitev.** Ko pa trgovci odločitev sprejmejo, [...] ni nobenega razloga, da bi diskriminirali stranke v Uniji, tako da zavrnejo nekatere trgovinske posle ali zanje kako drugače uporabijo drugačne pogoje plačila iz razlogov, povezanih z državljanstvom, krajem prebivališča ali krajem sedeža stranke. V navedenem primeru bi moralo biti tako neupravičeno neenako obravnavanje iz razlogov, povezanih s krajem plačilnega računa, sedeža ponudnika plačilnih storitev ali izdaje plačilnega instrumenta v Uniji, prav tako izrecno prepovedano. Poleg tega je treba opozoriti, da že Uredba (EU) št. 260/2012 prepoveduje vsem prejemnikom plačil, vključno s trgovci, da bi plačilo v eurih sprejeli le, če je bančni račun v določeni državi članici. **Trgovec bi moral imeti še naprej proste roke, da zahteva nadomestilo za uporabo plačilnega instrumenta. Vendar pa za to pravico veljajo omejitve, uvedene s členom 62(5) Direktive (EU) 2015/2366.**

(25) Direktiva 2015/2366/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹² je uvedla stroge varnostne zahteve za odreditev in obdelavo elektronskih plačil, ki so zmanjšale tveganje goljufij pri vseh novih in tradicionalnejših plačilnih sredstvih, zlasti spletnih plačilih. Ponudniki plačilnih storitev morajo uporabljati t. i. močno avtentikacijo strank, postopek avtentikacije, ki potrdi istovetnost uporabnika plačilne storitve ali transakcije. Pri transakcijah na daljavo, kot so spletna plačila, so varnostne zahteve še strožje ter zahtevajo dinamično povezavo z zneskom transakcije in računom prejemnika plačila, da bi še bolj zaščitile uporabnika z zmanjšanjem tveganja v primeru napak ali goljufivih napadov. Zaradi teh določb je tveganje plačilnih goljufij pri nacionalnih in čezmejnih nakupih izenačeno ter se ne bi smelo uporabljati kot argument za zavrnitev ali diskriminacijo posameznih trgovinskih poslov v Uniji. **Vendar bi bilo treba trgovcem v situacijah, ko nimajo na voljo nobenih drugih sredstev, da bi zmanjšali tveganje, da stranke ne bi poravnale svojih obveznosti, med drugim tudi težave pri ocenjevanju kreditne sposobnosti stranke, omogočiti, da blago ali storitev zadržijo, dokler ne prejmejo potrdila, da je bila plačilna transakcija pravilno odrejena. Drugačna obravnava pa lahko temelji le na objektivnih in ustrezno utemeljenih razlogih.**

¹² Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35–127).

- (26) Ta uredba ne bi smela vplivati na uporabo pravil o konkurenci ter zlasti členov 101 in 102 PDEU. Sporazumi, ki trgovcem prepovedujejo pasivno prodajo v smislu Uredbe Komisije (EU) št. 330/2010^[1] nekaterim strankam ali strankam na nekaterih ozemljih, na splošno veljajo za omejujoče za konkurenco in jih običajno ni mogoče izvzeti iz prepovedi, določene v členu 101(1) PDEU. **Vendar pa se v izjemnih primerih lahko šteje, da so ti sporazumi v skladu s členom 101. V teh dobro utemeljenih primerih trgovci ne bodo kršili te uredbe, če ne bodo opravljali pasivne prodaje. Uporaba te uredbe ne bi smela vplivati na te sporazume.** [...] Ta uredba in zlasti njene določbe o dostopu do blaga ali storitev [...] **prav tako** ne bi smele vplivati na sporazume, ki omejujejo aktivno prodajo v smislu Uredbe (EU) št. 330/2010.
- (27) Države članice bi morale določiti organ ali organe, odgovorne za učinkovito ukrepanje, namenjeno [...] zagotavljanju skladnosti z določbami te uredbe. **Ti organi, ki bi lahko vključevali sodišča ali upravne organe, bi morali imeti potrebna pooblastila, da od trgovca zahtevajo izpolnjevanje zahtev iz te uredbe.** Države članice bi morale tudi zagotoviti, da je mogoče **zoper** trgovce v primeru kršitev te uredbe [...] **sprejeti** učinkovite, sorazmerne in odvračilne [...] **ukrepe**.

^[1] Uredba Komisije (EU) št. 330/2010 z dne 20. aprila 2010 o uporabi člena 101(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije za skupine vertikalnih sporazumov in usklajenih ravnanj (UL L 102, 23.4.2010, str. 1).

- (28) Potrošniki bi morali imeti možnost prejeti pomoč od odgovornih organov za lažje reševanje sporov s trgovci, ki izhajajo iz uporabe te uredbe [...].
- (29) To uredbo bi bilo treba redno ocenjevati, da bi po potrebi predlagali spremembe. Pri prvem ocenjevanju bi morala biti v ospredju predvsem možnost razširitve prepovedi diskriminacije iz člena 4(1)(b) na elektronsko opravljene storitve, katerih glavna značilnost je zagotavljanje dostopa do del, zaščenih z avtorskimi pravicami, ali drugih zaščenih vsebin [...] **ali** njihove uporabe **oziroma prodaja del, zaščenih z avtorskimi pravicami, in drugih zaščenih vsebin v nematerialni obliki**, če ima trgovec potrebne pravice za zadevna ozemlja.
- (30) Za olajšanje učinkovitega izvrševanja pravil iz te uredbe bi morali biti v zvezi z njimi na voljo tudi mehanizmi za zagotavljanje čezmejnega sodelovanja med pristojnimi organi, določeni v Uredbi (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta¹³. Ker pa Uredba (ES) št. 2006/2004 velja le za zakonodajo o varstvu interesov potrošnikov, bi morali biti navedeni ukrepi na voljo le, če je stranka tudi potrošnik. Uredbo (ES) št. 2006/2004 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (31) Da bi omogočili vlaganje opustitvenih tožb, namenjenih varstvu kolektivnih interesov potrošnikov, kar zadeva akte, ki so v nasprotju s to uredbo v skladu z Direktivo 2009/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁴, bi bilo treba spremeniti tudi navedeno direktivo, da bi vključevala sklic na to uredbo v Prilogi I.

¹³ Uredba (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. oktobra 2004 o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov (Uredba o sodelovanju na področju varstva potrošnikov) (UL L 364, 9.12.2004, str. 1).

¹⁴ Direktiva 2009/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o opustitvenih tožbah zaradi varstva interesov potrošnikov (UL L 110, 1.5.2009, str. 30).

- (32) Trgovci, javni organi in druge zainteresirane strani bi morali imeti dovolj časa, da se določbam te uredbe prilagodijo in zagotovijo skladnost z njimi. Glede na posebne značilnosti elektronsko opravljenih storitev, ki ne spadajo med storitve, katerih glavna značilnost je zagotavljanje dostopa do del, zaščiteneh z avtorskimi pravicami, ali drugih zaščiteneh vsebin, in njihove uporabe, je prepovedi iz člena 4(1)(b) primerno uporabljati le od poznejšega datuma, kar zadeva opravljanje teh storitev.
- (33) Da bi dosegli cilj učinkovitega odpravljanja posredne in neposredne diskriminacije na podlagi državljanstva, kraja prebivališča ali kraja sedeža strank, je primerno sprejeti uredbo, ki neposredno velja v vseh državah članicah. To je potrebno, da bi zagotovili enotno uporabo pravil nediskriminacije po vsej Uniji in istočasen začetek njihove veljavnosti. Le uredba zagotavlja stopnjo jasnosti, enotnosti in pravne gotovosti, ki je potrebna, da lahko stranke v celoti izkoristijo ta pravila.
- (34) Ker cilja te uredbe, ki je preprečevanje posredne in neposredne diskriminacije, vključno z geografskim blokiranjem, na podlagi državljanstva, kraja prebivališča ali kraja sedeža strank v trgovinskih poslih s trgovci v Uniji, države članice ne morejo ustrezno izpolniti zaradi čezmejne narave težave in pomanjkljive jasnosti obstoječega pravnega okvira, temveč ga je zaradi njegovega obsega in možnega učinka na trgovanje na notranjem trgu lažje doseči na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti, kot je določeno v členu 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

- (35) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva priznano načelo iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Namen te uredbe je zlasti zagotoviti polno spoštovanje členov 16 in 17 Listine –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Cilj in področje uporabe

1. **Namen** te uredbe je prispevati k pravilnemu delovanju notranjega trga s preprečevanjem **neupravičene** diskriminacije, ki posredno ali neposredno temelji na državljanstvu, kraju prebivališča ali kraju sedeža strank, **ter z opredelitvijo situacij, v katerih ni mogoče upravičiti drugačne obravnave v skladu s členom 20(2) Direktive 2006/123/ES.**
2. Ta uredba [...] **se ne uporablja** za [...] situacije, **ki so v celoti notranje in v katerih so vsi ustrezni elementi transakcije omejeni na eno samo državo članico.**

[...]

[...]

[...]

3. Ta uredba ne velja za dejavnosti iz člena 2(2) Direktive 2006/123/ES.
4. Ta uredba ne posega v pravila, ki se uporabljajo za obdavčitev.

4a. Ta uredba ne vpliva na pravila, ki se uporabljajo na področju avtorskih in sorodnih pravic, zlasti pravila iz Direktive 2001/29/ES.

5. Ta uredba ne [...] **posega v** [...] pravo Unije o pravosodnem sodelovanju v civilnih zadevah. Skladnost s to uredbo se ne razlaga v smislu, da trgovec usmerja svoje dejavnosti v državo članico, kjer ima potrošnik običajno ali stalno prebivališče v smislu točke (b) člena 6(1) Uredbe (ES) št. 593/2008 in točke (c) člena 17(1) Uredbe (EU) št. 1215/2012. **Zlasti kadar trgovec v skladu s členi 3, 4 in 5 ne blokira ali omejuje dostopa strank do svojega spletnega vmesnika, ne preusmerja strank na različico svojega spletnega vmesnika, ki se razlikuje od spletnega vmesnika, do katerega je stranka sprva dostopala, ne glede na njeno državljanstvo, kraj prebivališča ali kraj sedeža, ne uporablja različnih splošnih pogojev dostopa pri prodaji blaga ali opravljanju storitev v situacijah, določenih v tej uredbi, ali kadar trgovec nediskriminatorno sprejema plačilne instrumente, izdane v drugi državi članici, se zgolj na tej podlagi ne šteje, kot da ta trgovec svoje dejavnosti usmerja v državo članico, v kateri ima potrošnik običajno ali stalno prebivališče.**

6. [...] Člen 20(2) Direktive 2006/123/ES se [...] **še naprej uporablja, razen če so v tej uredbi določene posebne obveznosti za trgovce.**

Člen 2

Opredelitev pojmov

Za namene te uredbe se uporabljajo opredelitev **pojma** [...] **„elektronsko opravljene storitve“** iz člena 7 Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011, **opredelitve pojmov „medbančna provizija“, „kartični plačilni instrument“ in „plačilna blagovna znamka“ iz** člena 2(10), (20) in (30) Uredbe (EU) 2015/751 Evropskega parlamenta in Sveta ter **opredelitve pojmov „plačilna transakcija“, „plačnik“, „ponudnik plačilnih storitev“, „plačilni račun“, „plačilni instrument“, „direktna obremenitev“, „kreditno plačilo“ in „močna avtentikacija strank“ iz** člena 4(5), (8), (11), (12), (14), (23), (24) in (30) Direktive (EU) 2015/2366.

Za **namene te uredbe** se uporabljajo tudi naslednje opredelitve pojmov:

- (b) „potrošnik“ pomeni vsako fizično osebo, ki deluje zunaj okvira svoje trgovske, poslovne, obrtne ali poklicne dejavnosti;
- (c) „stranka“ pomeni potrošnika ali podjetje, ki je državljan države članice ali ima v njej prebivališče ali sedež in ki namerava kupiti ali kupi blago ali storitev v Uniji [...] **le za končno uporabo;**

- (d) „splošni pogoji dostopa“ pomenijo vse pogoje in druge informacije, vključno **z neto** prodajnimi cenami, ki urejajo dostop strank do blaga ali storitev, ki jih za prodajo ponuja trgovec, ter jih trgovec uporablja in objavi za splošno javnost ali se uporabljajo in objavijo v njegovem imenu ter veljajo v odsotnosti posamično dogovorjenega sporazuma med trgovcem in stranko;
- (e) „blago“ pomeni vse premične materialne predmete, razen predmetov, prodanih v okviru izvršbe ali drugih sodnih ukrepov; [...]
- (f) „spletni vmesnik“ pomeni vso programsko opremo, vključno s spletno stranjo **ali njenim delom** in aplikacijami, ki jo upravlja trgovec ali se upravlja v njegovem imenu in je namenjena temu, da strankam omogoča dostop do trgovčevega blaga ali storitev, da bi sklepale trgovinske posle, povezane s tem blagom ali storitvami;
- (g) „storitev“ pomeni vsako pridobitno dejavnost samozaposlene osebe, ki se praviloma opravlja za plačilo, kakor je navedeno v členu 57 Pogodbe;
- (h) „trgovec“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ne glede na to, ali je v javni ali zasebni lasti, ki sama ali prek druge osebe, ki nastopa v njenem imenu ali po njenem naročilu, deluje za namene v zvezi s svojo trgovsko, poslovno, obrtno ali poklicno dejavnostjo.

Dostop do spletnih vmesnikov

1. Trgovci ne smejo s tehnološkimi ukrepi ali drugače blokirati strank ali jim omejevati dostopa do svojega spletnega vmesnika iz razlogov, povezanih z državljanstvom, krajem prebivališča ali krajem sedeža stranke.
2. Trgovci strank iz razlogov, povezanih z njihovim državljanstvom, krajem prebivališča ali krajem sedeža, ne smejo preusmeriti na različico spletnega vmesnika, ki se od vmesnika, ki ga je stranka [...] **sprva** želela obiskati, razlikuje po postavitvi, jeziku ali drugih lastnostih, posebej namenjenih strankam z določenim državljanstvom, krajem prebivališča ali krajem sedeža, razen če je stranka [...] izrecno **soglašala s takšno preusmeritvijo**.

V primeru take preusmeritve z izrecnim soglasjem stranke mora [...] različica spletnega vmesnika, **ki ga je stranka sprva želela obiskati**, ostati enostavno dostopna.

3. Prepovedi iz odstavkov 1 in 2 ne veljajo v primerih, ko so blokiranje **ali** omejitev dostopa **strank do spletnega vmesnika trgovca** ali preusmeritev [...] potrebni za zagotavljanje skladnosti s pravno zahtevo prava Unije ali zakonov držav članic v skladu s pravom Unije, **ki veljajo za dejavnosti trgovca**.

4. Če trgovec blokira ali omejuje dostop strank do spletnega vmesnika ali stranke preusmerja na drugačno različico spletnega vmesnika v skladu z odstavkom [...] **3**, mora **strankam** zagotoviti jasno [...] **pojasnilo**. Ta mora biti v jeziku spletnega vmesnika, ki ga je stranka [...] **sprva** želela obiskati.

Člen 4

Dostop do blaga ali storitev

1. Trgovci ne smejo uporabljati drugačnih splošnih pogojev dostopa do svojega blaga ali storitev iz razlogov, povezanih z državljanstvom, krajem prebivališča ali krajem sedeža stranke, v [...] situacijah, **ko želi stranka**:
- (a) [...] **od trgovca kupiti** blago in je to blago dostavljeno [...] na **lokacijo v** državi članici, v katero trgovec **dostavlja v skladu s splošnimi pogoji dostopa**, ali [...] pa se blago **prevzame na kraju, o katerem sta se dogovorila trgovec in stranka, v državi članici, kjer trgovec takšno možnost ponuja v splošnih pogojih dostopa**;
 - (b) [...] **od trgovca prejeti** elektronsko opravljene storitve razen storitev, katerih glavna značilnost je zagotavljanje dostopa do del, zaščiteneh z avtorskimi pravicami, ali drugih zaščiteneh vsebin [...] **ali** njihove uporabe **oziroma prodaja del, zaščiteneh z avtorskimi pravicami, ali zaščiteneh vsebin v nematerialni obliki**;

- (c) [...] od trgovca [...] prejeti storitve razen elektronsko opravljenih storitev na fizični lokaciji znotraj ozemlja države članice, v kateri trgovec deluje [...].

- 1a. Prepoved iz odstavka 1 trgovcem ne preprečuje, da ponudijo splošne pogoje dostopa, vključno s prodajnimi cenami, ki se med državami članicami ali znotraj države članice razlikujejo ter se ponujajo strankam na določenem ozemlju ali določenim skupinam strank.**
2. Prepoved iz točke (b) odstavka 1 se ne uporablja za trgovce, ki so oproščeni DDV na podlagi določb iz poglavja 1 naslova XII Direktive 2006/112/ES.
3. Prepoved iz odstavka 1 ne velja, če posebna določba v pravu Unije ali zakonih držav članic v skladu s pravom Unije trgovcu preprečuje prodajo blaga ali zagotavljanje storitev nekaterim strankam ali strankam na nekaterih ozemljih.

Pri prodaji knjig prepoved iz odstavka 1 trgovcem ne preprečuje uporabe drugačnih cen za stranke na določenih ozemljih, če jim to nalagajo zakoni držav članic v skladu s pravom Unije.

Nediskriminacija iz razlogov, povezanih s plačilom

1. Trgovci **v okviru plačilnih sredstev, zlasti kreditnih plačil, direktnih obremenitev ali kartičnih plačilnih instrumentov določene plačilne blagovne znamke in kategorije, ki jih sprejemajo,** iz razlogov, povezanih z državljanstvom, krajem prebivališča ali krajem sedeža stranke, krajem plačilnega računa, sedeža ponudnika plačilnih storitev ali izdaje plačilnega instrumenta v Uniji, ne smejo uporabljati drugačnih pogojev plačila za [...] **plačilne transakcije, kadar:**

[...]

- (b) je [...] **identiteto plačnika ali veljavnost uporabe plačilnega instrumenta mogoče preveriti** z močno avtentikacijo strank [...] v skladu z Direktivo (EU) 2015/2366 ter
- (c) so plačilne **transakcije** v valuti, ki jo [...] **trgovec** sprejema.

- 1a. Če je to upravičeno iz objektivnih razlogov, prepoved iz odstavka 1 ne posega v pravico trgovca, da zadrži blago ali opravljanje storitve, dokler ne prejme potrdila, da je bila plačilna transakcija pravilno odrejena.**

2. Prepoved iz odstavka 1 ne izključuje možnosti trgovcev, da zahtevajo nadomestilo za uporabo kartičnega plačilnega instrumenta, za katerega medbančne provizije niso urejene v poglavju II Uredbe (EU) št. 2015/751, in za tiste plačilne storitve, za katere ne velja Uredba (EU) št. 260/2012, **razen če je v pravo države članice, ki velja za poslovanje trgovca, vključena prepoved ali omejitev pravice, da se zahteva nadomestilo za uporabo plačilnih instrumentov v skladu s členom 62(5) Direktive (EU) 2015/2366.** Ta nadomestila ne smejo preseči **neposrednih** stroškov, ki jih ima trgovec zaradi uporabe plačilnega instrumenta.

Člen 6

Sporazumi o pasivni prodaji

- 1.** Za nične in neveljavne se razglasijo določbe sporazumov, ki niso v skladu s členom 101 PDEU in Uredbo (EU) št. 330/2010 ter ki trgovce v zvezi s pasivno prodajo v smislu Uredbe (EU) št. 330/2010 zavezujejo, da ravnajo v nasprotju s to uredbo.
- 2. Prepovedi iz členov 3, 4 in 5 te uredbe se ne uporabljajo v primerih, ko trgovce zavezuje sporazum, v skladu s katerim morajo omejiti pasivno prodajo, pri čemer so takšne omejitve skladne s členom 101 PDEU in Uredbo (EU) št. 330/2010.**

Člen 7

Izvajanje [...]

1. Vsaka država članica določi organ ali organe, odgovorne za **ustrezno in učinkovito** izvajanje te uredbe. [...]
2. Države članice določijo pravila za [...] **ukrepe**, ki se uporabijo za kršitve določb te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev njihovega izvrševanja. **Ti ukrepi** so učinkoviti, sorazmerni in odvračilni.

Člen 8

Pomoč potrošnikom

[...] Vsaka država članica **imenuje** [...] **organ ali organe, ki so odgovorni** za zagotavljanje praktične pomoči potrošnikom v primeru spora med potrošnikom in trgovcem, ki bi nastal zaradi uporabe te uredbe. [...]

[...]

Člen 9

Klavzula o pregledu

1. Do [datum: [...]] **štiri leta** po začetku veljavnosti te uredbe] in vsakih pet let po tem bo Komisija poročala o oceni te uredbe Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru. Poročilo bo po potrebi spremljal predlog za spremembo te uredbe glede na pravni, tehnični in gospodarski razvoj.
2. Pri prvem ocenjevanju iz odstavka 1 se ocenjuje predvsem, ali bi bilo treba prepoved iz člena 4(1)(b) uporabiti tudi za elektronsko opravljene storitve, katerih glavna značilnost je zagotavljanje dostopa do del, zaščiteneh z avtorskimi pravicami, ali drugih zaščiteneh vsebin in njihove uporabe **oziroma prodaja del, zaščiteneh z avtorskimi pravicami, ali zaščiteneh vsebin v nematerialni obliki**, če ima trgovec potrebne pravice za zadevna ozemlja.

Člen 10

Spremembe Uredbe (ES) št. 2006/2004 in Direktive 2009/22/ES.

1. V Prilogi k Uredbi (ES) št. 2006/2004 se doda naslednja točka [številka]: „[številka] [poln naslov te uredbe] (UL L XX, XX.XX.let, str. X), le če je stranka potrošnik v smislu člena 2(3) Uredbe št. XXXX/let.“
2. V Prilogi I k Direktivi 2009/22/ES se doda naslednja točka [številka]: „[številka] [poln naslov te uredbe] (UL L XX, XX.XX.let, str. X).“

Člen 11

Končne določbe

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od [datum: [...] **osemnajst** mesecev po dnevu objave].

[...]

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament

Za Svet

Predsednik

Predsednik
